

Skatt

MARIANNE BROCKMANN BUGGE, PARTNER I HARBOE & CO

BØNDER MÅ PASSE PÅ: Skjemaglipp kan bli dyrt, også på landet.

FOTO: SCANPIX

Skattefeller en felle for etaten

Den alminnelige borgers tillit og tiltro til skatteetaten og dennes påståtte gode hensikter synes mer svekket enn noen gang. Det kan og bør tas grep for å gjenreise den nødvendige tilliten.

Det har skapt store overskrifter at et ektepar innen landbruket, som har drevet samdriftsfjøs og som på grunn av manglende frivillig registrering i Merverdiavgiftsloven, er blitt etterberegnet millionbeløp i feilaktig fradragført merverdiavgift. Reaksjonene har vært sterke, både blant næringsdrivende i landbruket og deres rådgivere.

Skjemaglipp/skjemafelle

Under betegnelsen skjemaglipp/skemafelle beskrives det forhold at ekteparet glemte å krysse av på frivillig registrering for utleie av fast eiendom i registreringsskjemaet for Merverdiavgiftsregisteret, og derfor ikke hadde krav på fradrag når det gjaldt oppførings- og driftskostnader. Den avgiften de hadde fradragført ble derfor tilbakeført med den konsekvens at de nå skylder staten millioner, penger de i utgangspunktet ikke har og som kan bety konkurs.

Gjelder all utleie og bruk av næringsseiendom

Problemstillingen denne saken reiser synes spesiell, men den er en problemstilling som ikke bare gjelder landbruket. Den gjelder i utgangspunktet all utleie av næringsseiendom, herunder det som mellom næringsdrivende ikke nødvendigvis oppfattes som utleie men eksempelvis en begrenset rett til bruk av andres næringslokaler.

Under overskriften «Uredelig skattejakt» i Finansavisen lørdag 3. desember 2011 tok artikkelforfatteren opp samme problemstilling, men på mer generelt grunnlag og under henvisning til at et skattekontor hadde varslet en offensiv mot virksomheter som ifølge skattekontoret synes å drive med utleie av bygg eller anlegg, men uten å være frivillig registrert.

Særlig to forhold ble påpekt; det ene at gjeldende skatte- og avgiftsregler er

så vidt kompliserte at de umulig lar seg etterleve fullt ut. Lettere skattejakt skal man derfor lete lenge etter om det er åpenbart utilsiktede formale feil skatteetaten går etter når statens proveny skal sikres. Det andre forholdet var at de avgiftspliktige bør gis en mulighet til å rette opp slike feil, og at det med regelverkets økte kompleksitet også må kunne stilles krav til større innsats fra skatteetatens side som serviceorgan i arbeidet med å avhjelpe og begrense denne type feil.

God nok veiledning?

Skatteetaten tok ved direktør i Rettsavdelingen i Skattedirektoratet, Sven Rune Grenis til motmæle i svarinnlegg i Finansavisen 16. desember 2011 hvor Grenis peker på at store ressurser brukes på veiledning, blant annet gjennom dedikerte veiledningsressurser.

Det er ikke vanskelig å forstå Grenis behov for å forsvare etatens arbeid og det er heller ingen grunn til å tvile på at skatteetaten mener den bruker mye ressurser på informasjon.

Når imidlertid opplevelsene selv blant rådgivende spesialister er at omfanget er for stort og kildene for fragmentariske og utilgjengelige, hvordan oppleves det da ikke blant de næringsdrivende selv? Med respekt for det arbeidet som kreves gjort i å redegjøre for gjeldende regelverk og med fare for å gå meg selv og mine rådgiverkollegaer i næringsdrivende, så er mitt spørsmål om måten og midlene virkelig treffer godt nok. Tyder ikke siste tids saker at informasjonsstrategien ikke har lyktes?

Strider mot alminnelig rettsfølelse

Videre var det et poeng med min artikkel i desember å spørre om forvaltningen av regelverket treffer slik lovgiver har ment at det skal treffe? Det skal i den sammenheng påpekes at den feil det

her er tale om, at man har unnlatt å la seg frivillig registrere, er formale feil hvor staten ikke egentlig har lidt et tap. Den avgiftspliktige har tilsvarende ingenting å vinne på å la være.

Det må være lov å stille spørsmål ved skatteetatens fokus når de likevel mener at det er innenfor dette området kontrollressurser må settes inn. Det må fortsatt finnes nok av rene unndragelses-tillfeller hvor både kontrollen og fastsettelsen står i relasjon til lovovertreddelsen og dessuten virker preventivt.

Dette svarer ikke Grenis på. Derimot pekes det på at regelverket har vært håndhevet av forvaltnings- og domstolspraksis gjennom mange år og ikke overraskende hevder Skattedirektoratet også i saken om samdriftsfjøs at regelverket fungerer godt. Dette vitner om at skatteetaten ikke er i synk med den alminnelige rettsfølelse. Her blir i realiteten et regelverk som er laget for å hjelpe de næringsdrivende, brukt mot dem.

Like tilfeller behandles ikke likt

I et intervju tidligere denne måneden uttalte videre seksjonssjef Skimmeland at praksis i slike saker er så entydig som det går an å få den.

For samdriftsfjøs har imidlertid undersøkelser vist at regelverket har vært ulikt praktisert ved fylkesskattekontorene. Det er da betimelig å spørre om Skattedirektoratet virkelig har den fulle oversikt over hvordan de samme reglene har vært praktisert ved utleie av næringsseiendom generelt.

Skimmeland har ifølge avisene lovet at de bøndene som har gjort samme feil som i ekteparet som sto frem med sin sak, ikke skal frykte tilsvarende omgjøring. Et slikt amnesti burde i så fall gjelde for enhver som driver utleie av næringsseiendom. Ellers står man foran et greit eksempel på forskjellsbehandling næringsdrivende imellom.